

læge. (Efter Folketingets Affattelse havde vedkommende Ret til stadig at betegne sig som Specialist).

2. I § 4 udgik Forbudet mod, at en Læge udfører *kon-servativ Tandbehandling*, men ved en anden Ændring af § 4 blev det tillige udtrykkeligt fastslaaet, at en Læge ikke maa praktisere som Tandlæge.

3. § 7, omhandlende en *Læges Pligt til at yde Lægehjælp*, som i Folketingets Affattelse gav bestemte Regler herom, fik en noget mere abstrakt Form i den endelige Skikkelse.

4. I det oprindelige, i 1931—32 fremsatte Lovforslag fandtes en Paragraf om *Lægers Vidnepligt*. Bestemmelsen udgik i Folketinget under Forudsætning af, at en tilsvarende Bestemmelse blev optaget i Retsplejeloven. Da dette ikke skete, blev Paragraffen paa ny indsat i Landstinget, se Lovens § 10.

5. Da det maatte anses for ugørligt, jfr. Udtalelse af Landstingsudvalget, for de praktiserende Læger at føre *ordnede Optegnelser over deres Behandling af syge*, ligesom det fandtes urimeligt at sidestille Speciallæger med Sygehus- og Kliniklæger med Hensyn til Pligten til at føre saadanne Optegnelser, blev § 13 (i Folketingets Affattelse § 12) ændret i Overensstemmelse hermed.

6. I § 14 (Folketingets § 13) blev det — som i det oprindelige Lovforslag — fastsat, at der ogsaa forinden *Besættelse af Stillinger som ledende Læge ved kommunale eller amtskommunale Sygehuse* skal indhentes Erklæring fra Sundhedsstyrelsen om Ansøgernes Kvalifikationer, og det bestemtes endvidere, at Sundhedsstyrelsen før Erklæringens Afgivelse skal indhente en sagkyndig Vurdering af disse (se nærmere § 14).

7. I samme Paragraf udgik Bestemmelsen om, at Indenrigsministeren, saafremt en *Sygekasses Bestyrelse* til ham *klagede over*, at en Læge misbrugte sin Stilling, skulde lade Sagen undersøge og træffe Bestemmelse om, hvad der videre skulde foretages. Udeladelsen skete under Henvisning til, at der i Overenskomsterne mellem Læger og Sygekasser for saadanne Tilfælde findes udførlige Regler, der har virket tilfredsstillende.

Ligeledes udgik Stykke 6, der henviste Bilæggelse af *Konflikter mellem Læger og offentlige Myndigheder eller Sygekasser* til Forligsmanden i Arbejdsstridigheder, under Hensyn til, at der til Behandling af Tvistigheder mellem Sygekasser og Læger er oprettet et særligt Raad, jfr. Folkeforsikringslovens § 25, saaledes at Socialministeren, naar den ene Part ikke vil bøje sig for Raadets Kendelse, kan foretage yderligere Skridt til Konfliktens Løsning.

Endelig fik Paragraffens sidste Stykke, med Henblik paa de foran nævnte Forhold, en ændret Affattelse.